

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **D. T. T.**, zastoupena Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2024, č. j. MV-127939-4/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 1. 2025, č. j. 64 A 13/2024 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 6. 2024 č. j. OAM-15508-38/ZR-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, zrušilo žalobkyni podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, platnost povolení k trvalému pobytu na území ČR a stanovilo jí lhůtu k vycestování. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem označeným v záhlaví.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 10. 2. 2025 proti napadenému rozsudku kasační stížnost. Zároveň bez bližšího zdůvodnění navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Důvody pro přiznání odkladného účinku pak výslovně neuvedla ani v doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 3. 2025.

[4] Žalovaná ve vyjádření ze dne 24. 3. 2025 uvedla, že nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatelce žádná újma spojená s právními následky napadeného rozhodnutí vzniknout nemůže, neboť v letech 2007 až 2022

pobývala v zemi původu a svůj soukromý a rodinný život, stejně jako výdělečnou činnost, uskutečňovala tam, nikoliv v ČR.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, soud přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 - 11), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Stěžovatelka však svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak nezdůvodnila.

[7] Vzhledem k absenci jakýchkoliv tvrzení o újmě, která by stěžovatelce mohla vzniknout v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí, se Nejvyšší správní soud nezabýval splněním dalších podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu stěžovatelky nevyhověl (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Tím však nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 5 As 255/2016 - 25).

[8] Pro úplnost kasační soud dodává, že s ohledem na nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 10. 2023, sp. zn. IV. ÚS 1641/23, zkoumal také obsah kasační stížnosti (resp. jejího doplnění ze dne 16. 3. 2025) a neshledal v ní žádné okolnosti, z nichž by vyplývalo, že stěžovatelce hrozí nepoměrně větší újma, než která by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto rozhodl Nejvyšší správní soud dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1 000 Kč. Ten je možno uhradit bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010501925**. V případě včasného nezaplacení soudního poplatku bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2025

pokračování

1 Azs 19/2025 - 32

Ivo Pospíšil
předseda senátu